

Előfizetési díj:

Negyedévre ... 2 kor.
Félévre ... 4 kor.
Egész évre ... 8 kor.

Egyes szám 40 fill.

Megjelen havonként kétszer.

HERKULES

SZERKESZTIK:

PORZSOLT JENŐ.

PORZSOLT KÁLMÁN.

Szerkesztőség:

IX., Ferencz-körút
31. szám, I. em.

Kiadóhivatal:

VIII., József-körút 43.
szám, földsz.

Az Achilles Sport-Egylet,
Aradi Korcsolyázó-Egylet,
Budapesti polgári lövészegyes.,
Budapesti Torna-Club,
Beregszászi Korcsolyázó-Egylet,
Bpesti hegyvidéki Turista-Egyl.,
Budapesti Torna-Egylet,
Délvidéki Kerékpár-Egylet,
Debreczeni Korcsolyázó-Egylet,
Debreczeni Torna-Egylet,
Fővárosi Vivó-Club,
Érsekújv. Vivó- s Torna-Egyes.,
Győri Csónakázó-Egyesület,
Gyöngyösi Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Tornázó- és Vivó-Egyes.,
Kolozsvári Athletikai Club,

Kolozsvári Korcsolyázó-Egylet,
Körmendi Athletikai Club,
Kunsztmártoni Csón.-Korcs.-Egyl.,
Lévai Torna- és Vivó-Egylet,
Lőcsei Korcsolyázó-Egylet,
Lőcsei Vivó- és Torna-Egyesület,
Magy. Testgyakorlók Köre,
Márm.-szigeti ifj. Torna-Egylet,
Magyar Uszók-Egylet,
Maros-Vásárhelyi Torna-Egylet,
Magyar-Óvári Torna- s Vivó-Egyl.,
Maros-Vásárhelyi Kerékpár-Egylet,
Maros-Vásárhelyi Korcs.-Egyl.,
N.-Bányai Torna- és Korcs.-Egyl.,
Nagy-Enyedi Korcsolyázó-Egylet,
Nagy-Kanizsai Torna-Egylet,
Nagy-Kállói Korcsolyázó-Egylet,

Nemzeti Hajós-Egylet,
Neptun Bpesti, Evező-Egylet,
O-Becsei Kerékpár-Egyes.,
Ó-Budai Torna-Egylet,
Pécsi Athletikai Club,
Pápai Korcsolya-Egylet,
Pozsonyi Torna-Egylet,
Privigyei Korcs.-Egylet,
Rinaszombati Korcs.-Egylet,
Quarnero Csónakázó-Egylet,
Sátorlajuhelyi Korcs.-Egylet,
Selmeczi Akad. Athléta Club,
Soproni Korcsolyázó-Egylet,
Soproni ev. főgymn. testgy. Köre,
Sportkedvelők Köre,
Szabadkai Sport-Egylet,
Szabadkai Torna-Egylet,

Szarvasi Korcsolyázó-Kör,
Szatmár-Németi torna és vivó-egyl.,
Szegedi Csónakázó-Egylet,
Szegedi Korcsolyázó-Egylet,
Szegedi Torna-Egylet,
Székely-Udvarhelyi Korcs.-Egylet,
Székesfehérvári Korcs.-Egylet,
Szegedi Kerékpár-Egyesület,
Szászvárosi Athletika Club,
Szolnoki Korcsolyázó-Egylet,
Temesvári Korcsolyázó-Egylet,
Torontáli Korcs.- és Hajós-Egylet,
Torontáli Athletikai Club,
Tordai Korcsolyázó-Egylet,
Ujvidéki Kerékpár-Egyesület,
Veszprémi Torna-Egyesület,
Zsombolyai Athletikai Club

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ö nagyméltósága 47,020. számú rendeletével ajánlja e lapot Magyarország összes tanintézetének.

A sportok lenézése.

Különös, de magyarázható jelensége a mi, elveiben még meg nem állapodott sport-irodalomnak, hogy az egyes testgyakorlati és sportágak kedvelői az irodalomban ellenfelek gyanánt küzdenek; az iskolai tornázást meg minden sport üzője kedvvel gunyolja. Viszont az is igaz, hogy a nevelési testgyakorlatok barátai az egyes sportokat főleg kinövéseikben, tulajdonságaikban szemlélik, s róluk ugyancsak lenézően nyilatkoznak.

Arról most ne essék itt szó, hogy nálunk az iskolákban a tanított testgyakorlat miért nem vált még kedvelt, tovább is üzőt sporttá, hanem azt szeretnők megvilágosítani, hogy hol keletkezett és miben nyeri magyarázatát éppen a legértelmesebbek részéről tapasztalt sport-ellenszenv. E sorok írására egy jeles vidéki lapban felmerült vita ösztönöz, melyben a sport elfajulása felett folyt a szellemes szó két érdemes ellenfél között.*) Az egyik vitatkozó tudós tanár, akadémikus, tehát gondolható, hogy ő a sportokat elfajulásuk miatt támadó író; a másik, a

sportokat kinövéseik mellett is sokra becsülő vitatkozó egy a tollat is, kardot is jól forgató tornatanár. — Azért jegyezzük meg, hogy a tornatanár jeles vivó is, mert ezzel azt akarjuk jelezni, hogy a tornatanárok azon csoportjához tartozik, a melyik az iskolai tornázás és a játékok nagyrabecsülése mellett a sportokat is szereti és műveli.

Az így szembe került vitatkozók maguk közt nagyon szépen megállapodnak az igazságban: a józanul üzőt sportokat meg kell becsülni, és megérdemlik a becsülést a sportokban győztes ifjak is. — Nekünk ehhez semmi hozzá tenni valónk nincs, hanem azt szeretnők kutatni, hogy a nálunk még a veszélyesség fokáig éppen nem fejlődött sportoknak kik és miért az ellenségei.

A kutatás igen könnyű, mert mindenki tudja, hogy a sportok ellenőrzői, főleg a tudós tanárok és az öregebb tornatanárok köréből kerülnek ki. Nagyon tudjuk, hogy még most is sok szekunda öka a gyors láb, mert a szigorú tanár a kitűnő versenyzőben jobban meglátja a rossz tanulót, mint a gyenge testűek közt. Az is igaz, hogy az erős, ügyes, szép gyereken az önérzet is kihívóbban buzog, mint a gyenge

*) Mindkét cikket lapunk más oldalán közöljük.

dongájuban, és bizonyos rátartósága sok tanár előtt érthetetlen. Igaz, hogy a nagyot ugró gyerekeknek nem adhatok ugrásáért egyest a számtanból, de hármását sem szállíthatom négyesre, mintha itt is többet végezhetne hasonló igyekezettel.

De nem is ezért van a sportoknak még ma is ellensége nálunk, mert a középiskolai tanulók nagyon csekély száma sportol, hanem mert még szokatlannak találja sok képzett, okos ember a sport-győztesek nyilvános ünneplését. Pedig az ünneplés nálunk még meg sem közelíti a nagy nemzeteknél szokásos érdemlett jutalmazást. Sőt tovább megyek. Nálunk a sportterén való nyilvános szereplés a férfikarban már szégyenítő volna. Nálunk legfeljebb a vivő-versenyekben vehet részt egy jó állásban levő férfi; futni, ugrani ki merne, mondjuk bíró korában! Pedig látjuk a hozzánk kerülő angol versenyzők kopasz fejét, s látjuk, hogy mily játszva győznek le minden pályán, sőt tudjuk, ha ifju versenyzőink bármint igyekeznek, sem győzedelmeskedhetnek rajtuk. A sport-ellenszenv, a sportnak lenézése a legnagyobb gát abban a törekvésünkben, hogy ne csak 25 éves koráig üzzék nálunk a sportokat. Az angolok minden sportra szülőiktől öröklék már az izmokat; több nemzedékkel előttek meg bennünket, s hogy mikor érhetjük el őket, az nagyon bizonytalan. Ha milliókat adunk Angliának apalovakért, ne nézzük le a magyar faj erősítésére szolgáló sportokat. Az egyén tulajdonsága átöröklék az utódokra, s bizony nemzeti megbecsülésre méltó a magát erőssé, ügyessé képzett ifju, ha esetleg nem is valami kiváló tehetség is; majd az lehet esetleg a fiából.

De a sportok lenezésében nagyon sok része van a mi német majmolásunknak is. Mert, hogy a németnek sokáig elég volt az egyedül-üdvösítő tornázás, nálunk is lázadásszámba ment a „Herkules”-rek megindultával felébredt sportszeretet és az atletikának bevonulása az iskolába. A hivatalos emberek a miniszteriumban a legnagyobb jóindulattal voltak a testgyakorlatok minden neme iránt, de a sportok becsmérői a tornatanárok közül kerültek ki, kik akkor egyedüli szóvivői voltak úgy az iskolai tornázásnak, mint a pár fejlődni nem tudó sportnak.

Azután jött a sportok és általán a testgyakorlatok számára az igazi fejlődés kora, melyet hizelgés nélkül Berzeviczy-kornak nevezhetünk. És nagyon érdekes, hogy mit tett mindjárt kezdetben Berzeviczy az akkor igazán lenézett, számba nem vett sportok és az iskolai testgyakorlatok reformálása érdekében: minden gyűlésre, melyen az iskolai testnevelés tárgyaltatott meghívta a sportegyletek vezető embereit. Ezek voltak a megindult mozgalomban a németrendszer leghevesebb támadási.

Hogy a sportokat úgy a hogy nálunk ma mégis csak számbaveszik, az is Berzeviczy érdeme, ki a sport-szövetkezések útján, valóban országos fontosságú tevékenységre serkentette az addig széthúzó egyleteket. E szövetségek nem vetekednek a tudományos akadémiákkal, de működésük a nemzet érdekében ép úgy méltánylandó, mint amazoké.

A Sport elfajulása.*)

Dagadozó kebellet állottam az olympiai versenyterén, amelyen Görögország győztes ifjai valamikor babérjaikat aratták. Mily nyüzsgő élet verődött volt itt össze, hol ma az Alpheios rakja le évi kiöntéseikor iszap rétegeit. Vének és ifjak, férfiak, nők és gyermekek találkoztak e helyen a hellen világ minden zugából, Hellasból, Kis-Ázsiából, a szigetekről és a gyarmatokból. Emelőnek kellett lennie a momentumnak, mikor a nagy versenyek megindultak. A futók, birkózók, öklözők, discusdobók, lándzsatorók és kocsin nyargalók munkája akkoriban életfeladatot jelzett. Egy akadémiai nagy pályadíj nyerése ma semmi ahhoz az örömtias ünepséghez, mikor a győztes görög ifjak átvették a bírálótól a győzelem jelét: az olajágot. Az egész országban viszhangzottak a versenygyőzők nevei. Pindar megénekelte dicsőségüket. Emlékük ivadékról-ivadékra szállott.

Az olympiai játékoknak tudjuk, nem csak testedző, hanem nagy társadalmi és politikai jelentőségük is volt. Ugy egyesítették a széthúzó hellen törzseket, mint a közös vallás s a közös nyelv. Fontosságuk nem volt kisebb mint a jósdaké vagy az amphiktyoneaké. Kibékítettek haragos és ellenséges családokat és nemzetségeket, valóságos treuga pacis módjára befolyásolták a tömeget. Amiről azomban éppenséggel nem szabad megfeledkeznünk, az hogy a verseny nem

(* A dr. Vutkovich Sándor által szerkesztett Nyugatmagyarországi Híradó hozta az itt közölt tartalmas két cikket. Szerk.

csupán a testi, hanem a szellemi erőket is szőlította sorompóba. A futók és birkózók mellett ott küzdöttek a babérért a költők, az írók, a művészek is.

Igy tehát az olympiai versenyjátékok a hellen művelődés egyik legjelentékenyebb faktorát tették. Bennök jutott kifejezésre az az elv, hogy az ember képességei nem egyoldalulag, hanem együttesen harmonikusan művelendők ki. Ennek az elvnek az életben való alkalmazása hozta magával, hogy a görögnél minden széthúzás, civakodás, irigykedés és kapzsiság daczára is az élet összhangzatosan fejlett és lett a mai napig utánozhatatlanná és elérhetetlenné.

Amint a sportot egyoldalban üzik s azt tisztán csak a testi erők és ügyesség fejlesztésére irányítják, akkor ezzel legott megzavarják a harmóniát. Ilyen sport eredménye nem mondható kívánatosnak. Világos például szolgál Sparta története. A spartaiak egész élete, egész nevelési rendszere, mondhatni egész hazafisága a testi sport volt. Kezdve a születésnél a testi sport rabjává lett haláláig az egyén. Az éhezés, fázás, nélkülözés, verés, birkózás, futás, küzdés sportja államcél volt. Ez a sport az egyént edzetté ugyan, de egyuttal keménynyé és műveletlenné is tette. És bizonyára boldogtalanná is, mert az életnek derűs sugara sem jutott a lakedemoniai polgárnak osztályrészül, másrészt az államra nézve sem járt haszonnal. Ipart és kereskedést művészetet és tudományt száműzetésbe küldött. Sparta nem ismerte a humanitást, de az erkölcsiséget sem. Házasságról való fogalmi a nyers erő alantas színvonaláig süllyedtek le. A heloták és periökök földje mindezeknél fogva nem osztozhatik Hellas nagy civilizatoris haladásának dicsőségében.

Ha a mai sportot tekintjük, azt mondanám, hogy kezd az inkább spartai mint attikai lenni. Évről-évre jobban fokozzák a testi sportot. Évről-évre mindinkább leszerelik a testi sport kedvéért a szellemi sportot. De mi több, a testi sport immár olyan, mely nem csupán az anyagi erők és izmok ügyességének fejlesztésére, az egészséges test edzésére törekszik, hanem olyan, mely egyenest ez egészségnak veszélyeztetésével jár. Mert a kerékpáros és az automobilos sport már nem követ hygienikus feledatot. Kerékpáron vagy gyalog bejárni Európát, hordót országokon át végig gördíteni, taligán valakit végig czipelni fejedelmek birodalmain, ladikon oczeánokon átevezni: mindez nézetem szerint már nem lehet culturcél. A cultura nagy vívmányait ignorálni vagy kicsinyelni csak az tudja, ki az élet feladatai iránt nincs magával tisztában. A vasutat vagy a gőzhajót feleslegessé tenni akarni, annyi volna, mint egy az önművelődésre és a közczélok megteremtésére alkalmas tényezőt: az időt könnyelműen s haszontalanul elpocsékolni. A mint a sport bravurrá fajul már nem lehet életcél, nem lehet culturcél. Pedig culturcéléll teszi azt secessió korszakunk világnézete. A hírlapok telvék a sport hősök dicséretével, az illusztrált lapok mint nagy férfiakat magasztalják őket. S hogy tényleg mennyire

hatalmasodott már el a modern sportnak ilyen szerű félszeg megítélése, azt eléggé megérthetjük abból a szomorú tényből, hogy elsőrangú kül- és belföldi illusztrált lapok is megnyitják hasábjait a súlyemelő, a herculesek, a boxerek, az athleták, az epuilibristák és hasonlóak arczképeinek és mutatványainak képben való közlésére. Nem egyszer ugy hozza a sors magával, hogy a verseny-ordókkal ellepett mellű verseny-matadorok egy Herbert Spencer, egy Virchow vagy egy Curie arczképével kerülnek a világ szeme elé. Józanul azt tarthatjuk, hogy e lapok hasábjainak tisztán csak azok számára kellene fenntarva lenniök, kik az emberiség culturájának tesznek fontos szolgálatot, kik termékenyítő eszmékkel járatják át az életfejlődés fermentumát s kik az emberiség körül akár a szenvedések apasztása, akár az életjavak gyarapítása által szereznek maguknak kétségbevonhatlan érzemeket. Az elismerés és dicsőítés a civilizáció munkásainak bére és nem a nagyzás mániájától eltelt azon egyéneké, kiknek munkájától senkinek, sem nekik maguknak, sem a világnak semmi haszna nincsen!

Nagyon értem ezért a nagy Nansen kifakadását a modern sport ellen. Nagyon igazat mondott, amikor azt elítélte. Én magamévá teszem az ő felfogását és azt mondom: Legyen a sport testedző, de nem test veszélyeztető. Legyen a sport okos, de ne fajuljon hóborttá. Legyen a sport olyan, hogy ki ne meritse se a testi, se a szellemi erőket. Legyen a sport olyan, mely respektálja a modern civilizáció vívmányait. És legyen olyan, mely ne kívánozzék a szellemi erők rovására uralomhoz jutni. Szóval legyen sport haladás, de ne aberáció!

Dr. Ortway Tivadar

Felelet az előbbi cikkekre.

A nagy emberek vélemény-nyilvánítása mindig irányító, sokszor döntő befolyással van a nagyközönség gondolkodására s véleményének kialakulására. És ez jól van így.

Megesik azonban, mert ember az ember, ha még olyan tökéletes is, hogy egyes dolgokban tévedhet, a nagy is s ily esetben kétszeres vesztesége ez annak az ügynek, mely ellen szavát felemelte; ellenkező esetben nyeresége annak.

A „Nyugatmagyarországi Híradó“ folyó február hó 14-ik számában a fenti czim alatt hazánk egyik kiváló történésze és tudósa Dr. Ortway Tivadar pápai kamarás ur fáradtságot vett magának, hogy a sporthoz szóljon s ennek kinövéseit ostromozza. Helyes. A kinövéseket mindenütt, a hol azok találhatók, ostromozni kell s ezzel csak használunk az ügynek. Egészséges gondolkodásu ember bizonyára nem fogja látni igazi sportnak a hordó gurítását, a talicska tolását, nem, még az auto-

mobilizást sem. Ezek kinövésai csupán a sportnak s nem érdemlik meg, hogy mint ilyenekről megemlékezzünk róluk. Miután azonban dr. Ortway cikke nem tiszta világításba tünteti fel az igazi testedző sport végcélját, sőt ezt egyenesen tagadja, kötelességemnek tartom hazai sportunk érdekében gyenge szavamat felemelni s igyekezem bebizonyítani, hogy igenis a sportnak is van végcélja. Magyar sportunknak — mely csecsemő korát éli még — szüksége van a nagyemberek támogatására, s ha sikerül a tudós cikkirót meggyőzőm szavaim igazságáról, a hazai sportnak tesztek vele szolgálatot.

Dr. Ortway attól fél, hogy a testi sport kedvéért leszerelik — ha ez így tovább megy a szellemi sportot. Félelme azonban alaptalan, mert az sohasem történhetik meg. Az iskolának s a különféle testedző egyesületeknek célja az emberben „a jó állapot erősen és ellentálló képességgel nevelni“ (Spencer) s ha e cél elérték annál inkább képessé tenni az egyént a szellemi sport üzésére.

Dr. Ortway Nansen után indul. De hiszen Nansen is Grönland kikutatása érdekében az utazás megkönnyítésére a hókorcsolya használatát ajánlotta. Dr. Ortway tovább megy Nansennél és tagadja, hogy a sport valaminő cultur cél szolgálatában állhasson s rossz néven veszi, sőt szomorú ténynek konstatálja, hogy az első rangú kül- és belföldi illusztrált lapok megnyitják hasábjait az athléták arczképeinek és mutatóvanyáinak képben való közlésére s nem egyszer úgy hozza magával a sor, hogy ilyen matadorok egy Spencer, Virchow, vagy egy Curie arczképével kerülnek a világ szeme elé, de nemcsak rossz néven veszi, de ritkított betűkkel hangoztatja: „Az elismerés dicsőítés a civilizáció munkásainak bére kell, hogy legyen és nem a nagyzás mániájától eltelt azon egyénekké, kiknek munkájától senkinek, sem nekik magoknak, sem a világnak semmi haszna nincsen?“

Különbséget kell tennünk mindenek előtt a tornaszat és sport-üzés között. Annak egyik célja a test összes izmainak célszerű és fokozatos gyakorlása és edzése, emennek az egyes izmoknak és erőknak a lehetőségig való fokozása s komoly, kitartó, tervszerű előkészülés által való kiváló eredmény feltüntetése.

E célon kívül mindkettőnek végcélja is van és pedig olyan, melylyek nemcsak magának s testi egészségnek, de a hazának s így tehát az emberiségnek is szolgálatot tesz.

Figyelemreméltó jelenség, hogy a torna mindenütt a legsoványabb törekvések szolgálatában áll. A legtöbb német tornászszobor talapzatán és a legtöbb tornaegyesület zászlaján az van kiírva: „Nur dir mein Vaterland“. Minden erő, melyet gyűjtök, kizárólagosan neked legyen szentelve oh haza! Kell e ennél magasabb cél? nekünk magyar tornászoknak is van a tavaly felavatott szövetségi tornász zászlónk s felirata „Hazádnak rendületlenül“ elég világosan hirdeti a törekvések

célját. Testben és lélekben egészséges néprétegek: ez a tornaszat utolsó célja.

A magyar tornaszat kezdete arra az időre esik, mikor a nemzet telítve volt a Széchenyi eszmékére által, mikor a nemzet szörnyű leveretése után kereste az erőgyűjtés, a lábpraállás s a feltámadás eszközeit; s ez eszközök egyike a tornaszat volt. A míg a tornaszat összes erőfeszítései befelé irányítvák, addig a sportokat illetőleg az erőfeszítések kifelé gravitálnak. Mind a célokat, mind az eszközöket illetőleg vannak közös területeik, de a célok kicsucsodását tekintve mondhatni, hogy az egyik a torna, a nemzeti erőt, a másik, a sport a nemzeti becsületet jelenti. A sport végső célja: hol a külföldön a magyar színek képviselői, a magyar athléták megjelennek, ott győztesen kerüljenek ki a küzdelemből.

A külföldön diplomataink és konzuljaink Ausztriát képviselik! A magyar Athlétáink feladata pótolni az elmulasztottakat s magyar különállamiságunkat kidomborítani. Ők hivatva vannak az elsikkasztott magyar államot az őt illető helyre, piederstálra visszaállítani. Minden ilyen nemzetközi versenyen a nemzeti trikolor és a magyar himnus ismertté lesz.

A legutóbbi olimpiai versenyeken, midőn a magyar athlétáink 3 ízben első díjat nyertek, ennek kihirdetése képpen nem a sárga-fekete de a nemzeti trikolor vonatott fel az árbocra; s a zenekar erre nem a Gotterhaltét, de a magyar himnuszt játszotta el mind három ízben. És ez kicsinylendő cél lenne?

Mindezekből látható, hogy mind a tornászok, mind a különféle athlétikai sportokat űző athléták saját testedzésükön felül bizony tiszteletre méltó célt is szolgálnak, sőt hazafias szempontból igazi missiót teljesítenek s megérdemlik azt, hogy győzelmük méltatásáról akár Curie arczképével együtt is az illusztrált lapok megemlékezzenek. Más egyéb jutalmuk úgy sincs s 25—30 év múlva névtelen hőökké lesznek csupán; ellenben a legönzetlenebb tudósnak is a szellemi sportolásból anyagi haszna is van s neve örökkön örökké él.

Ne sajnáljuk tehát tőlük az elismerésnek e szerény bérét és koszoruját s ismerjük el készségesen azt, hogy a sport okosan mívelve egészséges dolog s ezt űzők munkájáról nem lehet mondani azt, hogy ebből senkinek semmi haszna nincs.

Michnay Gyula.

*

Válaszul.

Szinte rejtélyszámba megy előttem az, hogy a Sort elfoglalása címén minap közzé tett cikkemre hogyan írhatta Michnay Gyula ur fentebbi cikkét? erre akkor lett volna jogosítva, ha én valóban az egészséges sport ellen irtam volna s ha én valóban az egészséges sportot józanul űzők érdemeit vontam volna kétségbe. Cikkem elejétől végig az elfajult sport ellen szól. Ami elfajult, az nem jó, az ellen felszólalni mindenkinek joga van, de sőt kötelessége is, hogy ezt

tegye. A tisztelt felszólaló ur ne azt lássa ellenben, a mi abban nincs s ne az ellen panaszkodjék, ami abban nincs, s ne az ellen panaszkodjék, ami cikkemben sértő, kicsinylő vagy igaztalan csakugyan nincsen. Én a józan, egészséges sport híve és szószólója vagyok, csak a mi józanság és az egészség rovására megy, az ellen vagyok és leszek. Világosán definiáltam cikkem végén, milyen legyen a sport. Ha nem olyan, akkor én azt becsülni és érdemesül elismerni nem tudom. Nansenre hivatkoztam, kiről csak nem lehet feltenni, hogy a józan egészséges sport ellen szólalna fel. Ő is csak az elfajult sport ellen szólt fel. Ez ellen minden okos embernek fel kell szólalnia.

Dr. Ortway Tivadar.

Nemzetközi vivóakadémia.

A Magyar Olimpiai Bizottság Kirschhoffer Alfonz kiváló párizsi vívómester fővárosunkban való tartózkodását felhasználva elhatározta, hogy vivóakadémiát rendez, melynek jövedelmét magyar versenyzőknek a st.-louisi olimpiai versenyekre való kiküldetésére fordítja. A vállalkozás nagy sikerrel kecsegtette a bizottságot, a melyet még a mágnás körökből alakult leánybizottság is nagyban támogatott. Dicséretet érdemel az Olimpiai bizottság, hálát és köszönetet a bájos comtesse-ek és baronesse-ek, a kik nem haboztak befolyásukat latba vetni, mikor magyar ifjaknak a világ-versenyen való szerepléséről volt szó.

Az akadémia azonban — anyagi szempontból — nem sikerült úgy, a hogy azt várni lehetett. Hiába volt a rendezők fáradozása; a hallatlan indolencia, melylyel sportköreink és közönségünk pánczélozva van, leküzdhetetlen. Eltekintve attól is, hogy a világ egyik legkiválóbb mesterét volt alkalom látni, az érdeklődés hiánya teljesen érthetetlen. Hiszen nemzeti ügyről volt szó, arról, hogy méltóan legyünk képviselve az egész világ nemzeteinek egymás ellen való versenyében!

Külföldön talán élet-halál-harcot kellett volna vívni egy-egy helyért s nálunk a Vigadó terme félig sem telt meg!

Hja, mit érdekel egy athletát, egy footballistát, egy evezőst, uszót, biciklistát vagy bármilyen más sporttal foglalkozót a vivás!

Sportélvezet szempontjából az Akadémia elsőrangúnak mondható, bár ebben a tekintetben is jobbat nyújthattunk volna, ha a negyedik hadtestparancsnokság meg nem tiltja a tiszteknek a részvételt. Igazán érthetetlen ez az akadékoskodás. A belépődíj nincs befolyással az akadémiaira, tehát a részvételt nem lehet kóklerekedésnek venni, pláne mikor a jövedelem nemes célra fordítatik. Ha nem így volna, akkor az udvar

nem tűntette volna ki megjelenésével az akadémiát. Talán csak nem fog az uniformison foltot ejteni az a dicsőség, a melyet a magyar versenyzők a st.-louisi versenyeken esetleg szerezni fognak? Kíváncsiak vagyunk különben, hogy a legközelebbi bécsi akadémiaáról szintén eltíltják-e a tiszteteket?

A mi magát az akadémiát illeti, az a kis számú, főleg vivó körökből kikerült közönség előtt f. hó 17-én, 3/48 órakor vette kezdetét. József Ágost főherczeg elejétől végig jelen volt, kíséretében ezuttal gróf Bathányi Béla volt. A főherczeget Berzeviczy Albert miniszter és Libits Adolf udvari tanácsos fogadta. Kivülök ott voltak: gróf Széchenyi Béla koronaőr, gróf Teleki Gyula és Tibor, özv. báró Bánffy Györgyné leányaival, Bánffy Ilona bárónő, Esterházy Vera grófnő, gróf Teleki Domokosné és leánya, az Eötvös baronesse-ek édesanyjokkal, Wass Ilona grófnő és leánya, Boncz Ödön, lovag Freystettler Jenő, kisbaári Kiss Ferencz, Gerenday György osztálytanácsos, Bárczy István főv. tanácsos stb. stb.

Az akadémia programja Békessy, Halász Gyula, Borsody László és Mészáros Ervin elmaradása folytán természetesen érdekességéből sokat vesztett, azonban így is több szép assaut volt. Igen jó volt pl. a Hollósy Jenő (mester) és Nagy Béla, a Falchetto (mester) és Santelli Italo (mester), Penninger Antal és Kormos Kálmán közt vívott kard-assaut.

Sok tapsot kapott a dr. Porteleky László és Rizzotti Roderigo (Milano) tör-assautja. Az akadémia első felét Kirchhoffer Alphonse (mester) a Torrielli Angelo (mester) tör-assautja fejezte be, a melyben a francia mester könnyen végzett ellenfelével.

Szünet után következett azonban a legérdekesebb része az akadémiának, Kirchhoffer Alphonse és Santelli Italo mesterek tör-assautja. Mindenki figyelve fordult a podium felé. A két mester is kissé izgatottnak látszott. 1900. óta most találkoztak ismét! Az eredmény most nem volt ugyanaz, mert míg az 1900-iki párizsi versenyen Kirchhoffer óriási küzdelem után és a francia jury kissé részrehajló ítélete folytán csak egy „volt“-tal tudta Santellit legyőzni, ezuttal határozott fölényt mutatott vele szemben és körülbelül kétannyit adott mint kapott. A kis francia mester bámulatosan nyugodt és kiszámított mozdulatokkal dolgozik. Egyenes szurásait — melyek ugyszólván utánozhatatlanok — irtózatossággal és biztonsággal végzi. Védése nyugodt és biztos, a távolságot nagyszerűen betartja és „corps á corps“ is hiba nélkül dolgozik.

Santelli teletti győzelme azonban nem meglepetés-szerű, mert ha tekintetbe vesszük, hogy az egész életét vivó-akadémiákkal tölti el, melyeken a világ legjobbjaival kerül össze, akkor könnyen megmagyarázható állandó kitünő formája. Ezzel szemben Santelli mester évek óta naponta tíz órát tanít és kiváló vivóval nem igen van alkalma magát gyakorolni. Nagy előnye azonkívül Kirchhoffernek, hogy balkézzel viv

a mi különösen Santellivel szemben, kinek itten balkezes törpartnere ugyszólván nincs, nagy előny. Ennek daczára Santelli igen szép dolgokat mutatott és ha nem lett volna annyira izgatott, talán többet is beadhatott volna ellenfelének.

Szépek voltak ezenkívül a Hollósy—Pórteleky és a Rizotti—Nagy kard-assaut-k s a Falchetto (mester) és Tonioi (mester) közti tör-assaut is.

Igen sok tapsot kapott fővárosunk két régibb mestere: Fodor Károly és gróf Vay Lajos elegáns kard-assautjokért. A két szimpatikus mester, gyorsaságából és mozgékonyaságából nem igen veszített.

Az akadémiát Barbasetti Luigi bécsi mester és Santelli Italo mester kard-assautja fejezte be, mely alkalomból Santelli mester bécsi kollegáját, ki nemrégien ülte 25 éves jubileumát, emlékképen a kiválóbb magyar amateur- és mester-vivók arczképeinek gyűjteményével ajándékozta meg.

P. H.

A Corinthiánok Budapesten.

A Corinthián Football-Club csapata április 1-én d. u. 1 óra 50 perckor érkezett meg a nyugati pályaudvaron. A pályaudvar perronján és künn száz meg száz ember: érdeklődő sportbarát lelkes hip-hip-huráh-val fogadta az angolokat, akik a Brüll Afréd által felajánlott hat automobilon robogtak a Hungáriába. Este ismerkedési este volt a Hungáriában.

Április 2-án délelőtt: a bazilikát, országházát, kuriát és a város egyéb nevezetességeit tekintették meg. Délután a M. T. K.-vel mérköztek a margitszigeti sporttelepen. — A mérkőzés lefolyása:

(I-ső nap.)

Corinthian F. C. — Magyar Testgyakorlók Köre 6 : 0

A Corinthiánok erős ellenszéllel kezdik a játékot, de azért a küzdelem színhelyét csakhamar a M. T. K. kapuja elé helyezik. A M. T. K. jó ideig ellenáll az angolok ostromának s különösen a két hátvéd önfeláldozó elszántsággal hárít el minden veszélyt a kaputól. A goalkeeper is legény a talpán s néhány szép shoot-ot ügyesen véd. A 12 perczben sikerült végre a Corinthiánoknak az első goalt elérni Moon remek lövése révén. A további játék folyamán a M. T. K. jórészt defensiv játékra szorítkozik s bár az angolok 6 kornerrugáshoz jutnak, egyiket sem képesek goallá értékesíteni. A M. T. K. csapata a félidő vége felé egy-kétszer offensivába is jut, de komoly veszedelemben sohasem forgott a Corinthián kapu. Egyetlen egyszer ugyan alkalma lett volna Hoffernek a kapu felé rugni, de tétovázásával azt az egy alkalmat is elszalasztotta.

A második félidőben, midőn az angolok hátszéllel játszottak, a M. T. K. a védelmet fokozottabb mértékben forcizozta. A Corinthiánok lendületbe jönnek s valóságos bombázást intéznek a M. T. K. kapuja ellen, melyet Sebő nem egyszer nagy bravurral véd. Moon gyors egymásutánban két goalt lő. A M. T. K. Herquet révén offensivába jut, de a kapuvédet komolyan foglalkoztatni képtelen. Vasall rugja a negyedik goalt s Moon az ötödik és hatodikat.

Gillemont Ferencz biráskodásával a magyar csapat nagyon meg lehetett elégedve.

*

(Második nap)

Corinthian F. C. győz 12 : 0 a Budapesti Torna Club ellen

A Corinthián F. C. szimpatikus, uri játékosait mindenfelé tüntető rokonszenvvel, a fővárosi sport-körök pedig ragaszkodó szeretettel veszik körül. Vasárnap nem mérkőzött az angol csapat. Hétfőn a Budapesti Torna Club volt a Corinthiánok ellenfele a margitszigeti versenypályán s az angolok a magyarok kemény védelme daczára 12 goallal szaporították százzámra rugó goalistájukat.

Husvét hétfő 4—5000 ember nézte végig a Corinthiánok második napi mérkőzését. Többen talán el sem férték volna a nézők sorában, pedig az idő ismét nem volt a legkedvezőbb, mert nagy szél fujt, sőt a második félidőben az eső is megeredt.

Az angolok ezuttal új összeállításban játszottak, mert ma délben megérkezett a jelzett három játékosuk: Smith, Lowe és Oakley. Az angolok összeállítása a következő volt:

Wilkinson — Oakley, Timmis — Vickers, Morgan — Owen, Lowe — Vasall, Moon, Smith, Wreford — Brown, Corbett.

B. T. C. Izsó — Rapos, Skrabák — Helmich, Sasek, Kisfaludy — Blazsek, Róka, Buda, Fellegi Román.

*

Mikor az angol játékosok a pályára léptek, minden szem G. O. Smith, Anglia legjobb játékosa felé fordult. Igénytelen külsejű, látszólag gyöngé, szőke ember. Goal-ra alig lőtt: A labdát bámulatos ügyességgel kigyóvonásban előrevitte és javarészt összekötő csatáraihoz juttatta. Harminczhat óra hosszat utazott egyfolytában s ezért vehettük észre játékában a fáradság jeleit. Dorbett nem ezuttal kívánt érvényesülni, annál bravurosbab játékot mutatott a jobbszélső Vasall: mindenki az ő játékát nézte. Moon, a Corinthiánok hátvéde, a ki szombaton középcsatárt játszott, ma pompás jobb összekötő volt Bsy helyén, a ki betegeskedik. Lowe igazi angol típus, remek játékát illetőleg is. Morgan—Owen az oxfordi csapattal nálunk járt Morgan Owen öcsce, kitűnő középfedezet s a második félidőben bal összekötő csatárt játszott és itt is kitűntek nagy kvalitásai.

Oakley hátvéd óriás, a ki biztos a labda előreadásában. Egészben véve azonban aránylag a leggyöngébb, míg a csatársor munkája tényleg a legszebb, a mit eddig angol csatároktól láttunk. Folyton váltakozó, élvezetes, sohasem hibázó kombinációik beigazolják Angliában kivívott fényes eredményeiket s óriási előnyük a rendkívül gyors labdaelőrevitele, meg futás közben a legnagyobb pontossággal történő labdaleadogatások.

A Budapesti Torna-Club a lipcseiekkel kivívott vasárnapi erős mérkőzését még a lábaiban érezte. Izsó kapuvéd kapta a mérkőzés folyamán a legtöbb tapsot, gyönyörűen, lehetetlen labdákat védett s ügyességén kívül pompás helyezkedése tűnt ki. A védelemben egyedül Kisfaludy állta meg a helyét, míg a csatársorban ismét a két szélső, Román és Blazsek vezette a támadásokat. Összjátéknak igen kevés nyoma volt és labdalevitelben hasznavehetetlennek bizonyultak. Csak a mérkőzés utolsó perczeiben észlelhettünk egy kis lelkesedést a csatársorban, de már akkor késő volt . . .

A Corinthiánoknak jut ismét a helyválasztás joga, s a B. T. C. szél ellen játszik. Az angolok azonnal támadnak, s Vasall két perc után már védhetetlen goalt lő. Hat perc után Corbett rugja a második goalt, mely a kapu ellenkező irányában, a goalfáról pattan a hálóba. A magyarok lerochanása a nézők körében óriási lelkesedést kelt, mire ismét angolé a labda, a 8 percznyi játék után Vasall Hornertől a harmadik goalt juttatja a B. T. C. kapujába. A negyedik goalt a 15-ik perczben Moon utasítja a goalba, míg a 23-ik perczben Smith remek lövéssel az ötödik goalt adja be. Vasall remek középreadása 36 percz után Moon révén a hatodik goalt eredményezi. Két perczre rá Vasall, Moon és Corbett gyönyörű játékanak révén a hetedik goal éri a B. T. C. kapuját. Half time 7 : 0

A második félidőben csak olyan lendülettel folytatja munkáját az angol csatársor. Két perc után Morgan-Owen segítségével Moon a nyolczadik goalhoz juttatja az angolokat. Majd Oláh rohan le a labdával, a másik oldalra Blazsekhez juttatja, ki a labda szélső hálójába rug. A kilencedik és tizedik goalt Moon a 22 és 32 perczben rugja, mindkét alkalommal a hátvéd sor lerochanva, a kaputól alig négy méternyire Oláh ügyes rugása kórnerhez juttatja a magyarokat. Vasall a 34 perczben elért goalja volt a legszebb, amit eddig láttunk. Oldalt lerochant a labdával, a kapu közelében középre vitt, s onnan roham közben hatalmas erővel a kapuba rugta. A 37-ik perczben Vickers, a ki Morgan-Owen helyébe középfedezetnek ment, remek rugással a 12 goalt lövi a piros-fehérek kapujába. Az utolsó perczekben a magyar fiuk kerülnek offenzívába és élénken foglalkoztatják az angol kapuvédet, a ki négy rugást elog, sőt Buda veszedelmes sutja elé hatalmas erővel a földre vetette magát. A játék végét ért; távozóban

egyik-másik a közönség körében így szólt a szomszédjához: folytatni kellett volna . . . ki tudja hátha?

Gillemot Ferencz biráskodása méltó volt az angol játék nivójához.

A Corinthiánok ünneplése.

Brüll alfréd, a Magyar Testgyakorlók Köre kitűnő alelnöke szombaton est-ebédet adott a Corinthiánok tiszteletére a Lipótvárosi Casinó földszinti éttermében. A lakomán angol játékosokon kívül az angol konzul, a Corinthián mérkőzések rendező-bizottsága és a fővárosi sportegyesületek képviselői voltak hivatalosak. Brüll Alfréd angol nyelven mondott felkészítője után Morgan Owen hálalta meg az angol játékosok nevében a fejedelmi vendéglátást. A társaság a legkitűnőbb hangulatban a reggeli órákig együtt maradt. Az angolok a legnagyobb elismeréssel szóltak a magyar sportkörök páratlan vendégszeretetéről; nagyon elismerőleg nyilatkoztak Pozsonyi Imre játékaról, a mely nagyon tetszett nekik. A szimpatikus angol fiuk közkívánatra eljárták a cake-walkot sőt egy-kettőre a csárdást is megtanulták, a mely táncz — véleményük szerint — jó training a footballozásra.

Vasárnap, miután délelőtt a Hungáriában az angol istentiszteletet elvégezték, délben 1/2 órakor a Magyar Athlétikai Club által a Margitszigeti klubházban rendezett lunch-on jelentek meg. A lunch „álnévvel” szerepelt pompás ebéd kellemesen lepte meg a diszes klubházban megjelent vendégsereget. Elsőnek Krasznay Ferencz dr. országgyűlési képviselő, a M. A. C. jeles elnöke mondott felkészítőt. Nagyhatású volt a második beszéde, a mely szinte föllelkesítette a jelenvolt magyar sportköröket. Nagyjelentőségű igazságokat hangoztatott, kifejezve azt, hogy a sportban nincsen különbség ember és ember között és szünjék meg a legcsekélyebb ellentét, a mely eddig a fővárosi sportkörök között fentorgott. Krasznay dr. végül a M. A. C. kék-sárga színű, diszes zászlóját nyújtotta át Corbett-nek a Corinthiánok derék titkárának. Brüll Árpád remek szónoklatban a M. A. C.-ra üritette poharát.

Vasárnap délután a Budapesti Torna Club—Leipzig-i Bewegungsspieler csömöri-uti mérkőzésén jelentek meg az angol fiuk. A félidő alatt redingotban, czilinderrel a fejükön odaálltak az egyik goal elé. Wilkinson kapuvéd kötelességérzetében a goalba állt és egy jól irányzott shoot tényleg a czilinderkalapját érte. A jelenvolt nagy közönség szimpatikusan, tüntetőleg megtapsolta az angol fiuk kedélyes, megnyerően kedves viselkedését.

(Harmadik nap.)

Corinthián F. C. győz 9 : 0 a Magyar Athlétikai Club ellen.

Az angolok harmadik napi mérkőzését Augusztá kir. hercegné is megnézte. A match elején érkezett meg és kíséretével a piros drapériákkal befont, palma-

fákkal diszemelvényen foglalt helyet. A kir. herczegnő miután a játék első félidejét nagy érdeklődéssel kísérte, a féldő közben eltávozott.

A margitszigeti sporttelep tribünje ma is megtelt nagyszámu és előkelő közönséggel s csak az állóhelyen volt feltűnően kevesebb ember, mint az első két napon.

Hideg, szeles volt az idő s ha Smith gyönyörű játékában nem gyönyörködhetett volna a közönség, tán dő előtt ott is hagyja a pályát.

*

A Corinthianok ma valamivel lanyhábban játszottak, mint az előbbi két napon. A sok dárídóhoz nem szokott angol csapat játékát már megviselte a kissé mérhetetlen élet, mert összjátékukban ezuttal nem egy hibát követtek el. Wreford-Brown, Lowe és Wilkonson ma nem játszott s így a csapat összeállítása a következő volt:

Oakley — Witherington, Timmis — Vickers, Morgan Owen, Curven — Vasall, — Day, Smith, Moon és Corbett.

A játék lelke Smith volt, aki ma bizonyította be, hogy milyen nagy klasszisu játékos. Labdavitelét, bámulatos leadásait és goallövéseit igen sokszor tűntetileg megtapsolta a közönség. Vasall alig szólt bele a játékba s Day-nek is rossz napja volt. Corbett, a csapat legszimpatikusabb tagja, ma ismét elemében volt és szédületesen gyors leroanásai megannyi veszedelmet jelentettek a magyar kapura.

*

A Magyar Athlétikai Club csapatában Bayer kitűnően játszott; ő volt az egyetlen, aki angol játékostól labdát tudott elszedni, a mellett igen sok biztos goalrugást védett ki. Vangel II. néhány labdát nagyszerűen elfogott. A fedezetsorban Heding és Mészáros elég jó volt, de a csatársor nagyon gyöngye munkát végzett. A második féldőben, a mikor ellanyhult az iram, alkalma volt a M. A. C. csatársorának, hogy egy kis kombinációval goalra dolgozzon, de izgatottan, idegesen ideoda kapkodtak. Pedig a Corinthianok goaljában Oakley állt, aki soha életében kapuvédet nem játszott.

*

A harmadik napon is angolok választanak helyet és így a szellel kedvező oldalra jutnak. A M. A. C. védelme eleinte ügyesen ellentáll a Corinthianok heves támadásának, de Moon csakhamar leroanva a háttérdek, hat percz után goalt rug. Negyedőrai játék után Smith utasítja másodszor a labdát a magyarok hálójába. Smith a 17-ik perczben elért kornerből művészi rugással a harmadik goalt lövi. Három perczre rá Smith a negyedik goalt rugja; a kapus ugyan elfogja, de a hatalmas erővel rugott labda feltartóztatlanul a hálóba kerül. 25 percz után Moon ügyes leadásával Smith az ötödik goalt éri el, míg

Corbett gyönyörű czenterezése után Smith a hatodik goalt lövi. Half time 6 : 0.

Szünet után tíz perczig az angolok területén folyik a játék, míg Corbetthez jut a labda, a ki leroanva vele, 11 percz után a hetedik goalt adja be. Vangel II. számos labdát véd ki, míg számos goalrugást maguk az angol csatárok hibáznak el; vagy nagyon magasra rugják a labdát, vagy pedig a kapu sarkaiba szánt labda a kapufáról pattan vissza. Közben Moon hatalmas erővel goalt rug, mely a kapu belső fájáról a mezőnyre repül vissza; a versenybíró nagy ámulatra nem itéli meg a goalt, nyilván messze volt tőle. Husz perczig eredmény nélkül folyik a játék; A M. A. C. csatársora ugyan hosszú ideig offenziában van, de csak egy lövés ment a kapura, azt is egyenesen a kapuvéd kezébe rugták. Smith 32 percznyi játék után a nyolczadik goalt lövi be, míg tíz perczre rá Morgan-Owen és Smith passjátékával Day lövi a kilencediket.

Versenybíró Iszer Károly volt.

Németország bajnoki csapata Budapesten.

Leipziger Bevegungsspieler győz 4 : 0 a Budapesti Torna Club ellen.

A husvétii angol mérkőzéseket ünnep vasárnapján Németország 1903. évi bajnoki csapatának, a „Verein für Bewegungsspiele Leipzig“ váltotta fel. A csömöri-ut pálya hatalmas tribünjei szorongásig megteltek közönséggel; vagy 4000 ember nézte végig az elsőrangú német csapat budapesti bemutatkozását.

A lipcei csapattal, bár elbizakodottan ment a játékba (6 : 0 arányban terveztek győzni), a mérkőzés folyamán nagyon megbarátkozott a közönség. Bár először játszottak nálunk, észrevehettük, hogy még nincsenek tökéletes formában; ennek daczára első rangú kvalitásokat árultak el. Támadásuk jobb a védelemnél, legfőllebb a két háttvéd igen jó helyezkedése tűnt ki. A fedezetsor rendkívül szorgalmas a labda elszedésben s a legjobb Fridrich I., a ki roppant hasznavehető játékos. A csatársor a csapat legügyesebb emberére, Rso középcsatárra játszik, a ki tényleg a centercsatár minden jó tulajdonságával rendelkezik. A két szélső csatár labdabeadásai a lehető legpontosabbak s a két összekötő nem szalaszt el alkalmat, hogy goalra ne lőjjön. Labdatechnikájuk közepes, de meglepően gyorsak és a kapu előtti helyzeteket briliánsan képesek kihasználni.

A Budapesti Torna-Club, a mely nemzetközi mérkőzésein mindig nagyszerű formát mutat, a lipceiek ellen nagyon rosszul játszott. A csapatban csak a fedezetsor játéka és különösen Sasek érdemel elismerést. A kapuvéd indolensen játszott, a háttvédek rosszul helyezkedek s hamar elfáradtak. Fehéry, aki itt játszott

először a piros fehéreknek, tréning hiányában nem érvényesülhetett. A csatársor az egyedüli Román kivételével abszolút győnge volt. Sok kedvező helyzetet szalasztottak el s Alpár meg Róka tehetetlen játékán, még a közönség is hangosan felzudult. Blazsek II. nem termelt meg egyelőre hasonló komoly mérkőzésre és Blazsek I.-et is elhagyta minden játéktudása.

A német csapat a napellenes oldalt választja. Rövid ideig a középben pereg a labda, majd Lipcse támadásokat kísérel, de Skrabák minden rugást elfog. B. T. C. szép összjátékkal lerohan, de Blazsek ügyes lövése a kapu mellé kerül. Perczekig ide-oda hullámszik a játék, míg Oláh lerohan, de a Blazsek II. útján a középbe került labdát oly gyöngén rugják, hogy a kapuvéd könnyen elfogja. A játék azután inkább a Torna-club kapuja felé terelődik, de a lipcseiek középcsatárának győnge shotjait egyelőre könnyen védik a goalban. A németek első goalja huszonegy percz után váratlanul jön. Riso lerohan, a kapu előtt a balszélsőnőz juttatja a labdát, a ki azt a jobbösszekötő csatárhoz rugja, s Oppermann éles lövése Skrabákot érintve, feltartóztatlanul a goalba pattan. B. T. C. kiegyenlíteni törekedik; Oláh szép játékkal kornert ér el s Hüttig hátvéd szerencsés helyezkedésén mult, hogy Kisfaludy pompás fejpassza nem jut a hálóba. A piros-fehérek kapuvédje a hátralevő idő folyamán egy biztosnak látszó goalt bravurosan kivéd. Half time 1 : 0 Lipcse javára.

A második 45 percz első felében fokozódik az iram. A magyarok támadásával indul meg újra a játék, de Blazsek ügyes beadását nem értékesítik. Azután a németek kerülnek az ellenfél kapujához. Oppermann éles lövését elfogja Fellegi, de a labda kigurul a kezéből, s Otto 4 percznyi játék után becsuztatja a labdát magyar goalba. A Torna-Club újbóli támadása a német hátvéd soron törik meg, mire Risa egy maga lefut a labdával, a magyar kapuvéd későn ront eléje, s 7 percz után már három goallal terhelt a magyarok hálójá. Lipcse kornert Friedrich II. rugja s a jól helyezkedő Oppermann a negyedik goalt lövi, melyet a kapus nem védhetett, miután hátvédei elállották az útját. A hátralevő iramban meglanyhul az iram s a magyar csatársor is munkához lát. Úgyesen vezetett támadásuk kornert eredményez, majd Alpár szép lövése közvetlenül a kapu fölött sivit el. Egyik kitűnő helyzetből Róka biztosnak látszó goalrugást hibáz el, míg Alpár jól plaszirozott lövését kornerre védi a német kapus.

Speidl Zoltán dr. kitűnő biráskodása osztatlan elismeréssel járt. U.

Margitszigeti ezüst-labda.

A Polónyi Géza országgyűlési képviselő által adományozott margitszigeti ezüst-labdáért husvét vasárnapján két előmérkőzés folyt le, melyeknek eredményeit alább adjuk:

Ferenczvárosi Torna-Club győz 3 : 1 a Magyar Athletikai Club ellen.

A két csapat vasárnap délelőtt 10 órakor a margitszigeti versenypályán mérkőzött, elég szépszámu közönség jelenlétében. A F. T. C. teljes első csapatával állt ki; a M. A. C.-nál Wagner helyét Mészáros pótolja, míg a csatársora következő összeállítással szerepelt: Medgyessy, Day II., Fitt, Riedl, Vincze.

A ferenczvárosiak csapatáról nem mondhatunk újat. Bécsi szép szereplésük óta most játszottak először s remek formát mutattak. Weisz és Pokorny a F. T. C. utolsó bajnoki mérkőzése óta sokat javult.

A M. A. C. csapatában a csatársor dominált elismert gyorsaságával és ügyes goalrugásaival. A csatárok mai új összeállítása jól bevált, de a fedezetsor ezuttal nagyon hasznavehetetlen volt; a hátvédek pedig nem mindig tudtak beleszólni a zöld-fehérek csatárainak gyors és határozott munkájába. Vangel II. mai pompás játéka után legelső hátvédeink sorába emelkedett.

A M. A. C. kezdi a játékot s bár azonnal lejut a ferenczvárosiak kapujához, a labdát az ellenfélnek átengedni kénytelen. Perczekig váltakozva határozott cél nélkül gurul a labda, míg a F. T. C. 8 percz után kornert rug, mely a M. A. C. kapujára könnyen végzetessé válhatott volna. A sárga-kékek szép lerohanása után Borbás a hozzája került labdával lefut, s miután Höfle hibáz, Pokorny czenterezése Weiszhoz jut, a ki gyönyörű, sívító lövéssel 12 percz után a vezető goalt éri el. Az athleták viszonozzák a támadást, Medgyessy lerohan s Riedl 18 méterről védhetetlen, éles rugással a kiegyenlítő goalt szerzi meg a 15-ik perczben. Ferenczváros fokozza az iramot, valósággal bombázza a M. A. C. kapuját, de Höfle és Vangel minden labdát elfog. A zöld-fehérek 33 percz után kornert rugnak, melyet újabb kornert követ. Az utolsó perczben Borbás lefut a labdával s úgyesen helyezkedő Pokorny a második goalt plaszirozza a M. A. C. kapujába. Half time 2 : 1 a F. T. C. javára.

Szünet után Ferenczváros van offenzívában. Kovács szép goal-lövését kornerre védi Vangel, míg a jobb összekötő újabb shoot-ját nagy bravurral védi ki a M. A. C. kapusa. A sárga-kékek lerohanása biztos goalnak látszik, mire Braun a hátvéd-sorból előreadott labdával az athleták kapujához rohan le és oldalról remek goalt lő. A hátralevő időben egyik csapat játéka sem jár eredménnyel. M. A. C. a 31-ik, F. T. C. a 41-ik perczben kornert rug.

Ordódy Béla (B. E. A. C.) kitűnő bíraskodásához csak azt a megjegyzést fűzzük, hogy Bródy, Lissauer és Jónás kiméretlen játéka rászorult volna szigorú bírói beavatkozásra.

Postás Tisztviselők S. E. győz 9 : 2 a Komáromi F. C. ellen.

A Postás Tisztviselők Sp. E. vasárnap Komáromban a „Komáromi Football-Clubbal” játszotta előmérkőzését a margitszigeti ezüstlabdáért. A Postások 9 : 2 arányban könnyen győztek, de elbizakodottságukat eléggé jellemzi a két goal, melyet a védelem nem volt képes megakadályozni.

Aradi Tornaegyesület felhívása

Kedves Tornászársak!

A „Magyarországi Tornaegyletek Szövetsége” VII-ik szövetségi országos tornaünnepélyét 1904. évi május hó 21., 22- és 23. án a pünkösdi ünnepek alatt Aradon fogja megtartani.

Midőn ezen ünnepélyre, mint házi gazda és rendező egyesület benneteket külön is tornászársi tisztelettel és szeretettel meghívunk, azon reményünknek adunk kifejezést, hogy a magyar nemzeti tornászai eme szép ünnepélyének fényét tömeges megjelenésekkel fogjátok emelni.

Tornászársak! A magyar nemzet az 1885-ik évben rendezett országos kiállítása alkalmával bemutatta a művelt világ előtt a szellemi és anyagi téren elért vívmányait; nem volt szabad ezen alkalommal a tornázasnak sem hiányoznia, mert ez által bizonyítottuk be azt, hogy a magyar nemzet a férfias testedzés terén is haladást tanusított s minden tekintetben méltó helyet foglal el Európa művelt nemzetei között. Így jött létre az első országos tornaünnepély a székesfővárosban, az országos kiállítás területén és keretében, mely alkalommal a hazánk szívében összesereglett magyar tornászok megmutatták, hogy a nemzet és társadalom rokonszenvére és figyelmére egyaránt méltók, mert ügyükön lelkesedéssel közremunkálva, nemes vetélkedést fejtettek ki s úgy számukkal, mint ügyességükkel feltűnést keltettek.

Ez időtől fogva már hat országos tornaünnepély folyt le, melyek közül a másodikat 1888-ban a mi egyesületünk rendezte Aradon.

Ismét egy kiváló alkalom kínálkozik annak bebizonyítására, hogy a magyar nemzet és a társadalom figyelmére méltók vagyunk. Sorakozzunk a szép és nemes cél érdekében, fogjunk testvérkezett a siker biztosításában, mutassuk be a nemzet színe előtt a tornázásban elért ügyességünket és haladásunkat, hogy bará-

tainkat még jobban megnyerjük, ellenfeleinket meghódítsuk, a közönyt legyőzzük. Hozzuk össze az ország minden részéből azokat, a kik a nemes tornázasnak és ez által az emberiség legdrágább kincsének, a közegészség ápolásának szerény apostolai, a kik minden alkalommal uttörők gyanánt sikra szállanak s mutassuk be a fokozatos haladást a testi nevelés terén!

Az Aradon tartandó VII-ik szövetségi országos tornaünnepélyen, melynek híre a külföldet is befogja jární, be kell mutatnunk a tornázas és testedző sport minden ágában való haladásunkat. A magyar nép hagyományos vitézsége, a tornázas, vivás és játékokban való jártassága, ki kell, hogy tűnjék ezen országos tornaünnepélyen. — Ez ünnepély is egyik fokmérője lesz nemzeti műveltségünknek, melyen a magyar tornászoknak nemcsak számukkal, hanem gyakorlati eredményükkel is ki kell tenniök. — Elengedhetetlen kötelessége tehát minden magyar tornásznak a kibontott lobogó alá sorakozni s egyesült erővel munkálkodni azon, hogy az aradi VII-ik szövetségi országos tornaünnepély az eddig rendezett tornaünnepélyekhez méltó legyen.

Tornászársak! A tornázas hazánkban immár nemzeti ügy, a tornászok ünnepe tehát nemzeti és kulturális ünnepély, mely a magyar nemzet legkiválóbb figyelmére méltó. Ezen kulturális és nemzeti ünnepélyről tehát egyetlen egy magyar torna- és sportegyletnek sem szabad elmaradnia!

Tornászársi bizalommal és szeretettel kérünk Benneteket, jelentkezetek minél számosabban ezen hazafias ünnepélyre s a szétküldött sorrendet tanulmányozás és gyakorlat tárgyává téve, lelkes buzgalommal készüljétek, hogy a magyar tornász névnek dicsőséget, a magyar nemzeti tornázasnak tekintélyt és hírnevet szerezzetek.

Jöjjetek minél számosabban edes hazánk minden részéből. A magyar Golgota Szabadságterén álló Hungária áldásra emelt ércskarjában koszorúval várja daliás tornászait, hogy homlokukra tűzze a babért, mert szent eszméért küzdenek ők: a haza nagyságáért és egységéért.

A jelentkezéseket folyó évi márczius hó 15-ig szíveskedjétek eszközölni, hogy az elszállásról kellő időben gondoskodhassunk.

A viszontlátás reményében maradunk

Aradon, 1904. évi január hó 31-én.

Az „Aradi Tornaegyesület”, mint rend. egyes. nevében: tornászársi és hazafias üdvözlettel:

Dr. Steinitzer Pal s. k., Monyorói Urbán Iván s. k.,
alelnök. elnök.

Nagy Sándor s. k.,
titkár-művezető.

A Magyar Athletikai Szövetség.

1904. Junius 12-én (vasárnap) délután atletikai bajnoki viadalt rendez Budapesten, a Margitszigeti sporttelepen.

1. A viadalon a következő versenyek tartatnak meg:

100 yardos síkfutás, védő Mező Béla. M. A. C.

1/4 angol mérföldes síkfutás, védő Nagy József M. U. E.

1/4 angol mérföldes síkfutás.

1 angol mérföldes síkfutás, védő Nagy József M. U. E.

120 yardos gátfutás, védő Kovács Nándor

Magasugrás, védő Dános Árpád M. U. E.

Távolugrás, védő Mező Béla M. A. C.

Súlydobás, védő Kozla András B. E. A. C.

Diszkoszvetés, védő, Főthy Nándor A. A. C.

2. Minden verseny győztese Magyarország bajnoka 1904-ben címet, továbbá a M. A. Sz. bajnoki atanyermét és bajnoki oklevelét nyeri. Minden második a M. A. Sz. ezüst érmét, és minden harmadik a M. A. Sz. bronz érmét nyeri.

3. a viadal nemzetközi jellegű és középiskolai tanuló kivételével részt vehet benne minden gentleman-amatőr. Nem tekintetnek azonban középiskolai tanulóknak azok, a kik a középiskola utolsó osztályát sikerrel befejezték, ha érettségi bizonyítványuk nincsen is.

4. A viadalon a M. A. Sz. szabályai érvényesek.

5. Nevezési határidő: 1904. junius 4. délután 6 óra. Nevezések Stankovits Szilárd szövetségi titkár címére küldendő (Budapest, Margitszigeti Sporttelep).

6. A nevezésnek tartalmaznia kell a) a versenyző vezeték- és utónevét, b) polgári állását, c) lakását, d) a versenypontot, melyre nevez, e) a tétet, f) annak az egyesületnek nevét, melynek tagja, a mit az elnök vagy titkár igazol.

7. Tét a M. A. Sz. kebelébe tartozó egyesületek tagjainak versenyként 5 korona, másoknak 8 korona.

8. Tét nélküli, valamint a határidőn túl érkező nevezések nem fogadtatnak el.

9. Nevezések elfogadása vagy el nem fogadása felett a M. A. Sz. atletikai szakosztálya véglegesen határoz. Nevezések indokolás nélkül visszautasíthatók.

10. A versenypálya 1/4 angol mérföldes gyeppálya.

Budapesten, 1904. április havában.

A Magyar Athletikai Szövetség nevében:

gróf Széchényi Imre s. k.
elnök.

Stankovits Szilárd s. k. titkár.
dr. Klupathy Jenő s. k.
alelnök, az athlet. szakoszt. eln.

Birkózóverseny Debreczenben.

— A „Sport V.” tudósítása —

Folyó hó 27-én (virágvasárnapján) sikerült birkózóversenyt rendezett Wladimir jó hírű mester vezetésével a „Debreczeni Torna- és Kerékpár-Egyesület” Debreczenben, melynek eredményéről a következőkben számolok le:

I. csoport Könnyűsulynak: I-ső Zakariás Jenő a „Magyar—Óvár Gaz. Acad. Atl. Club” tagja, ki 4 p. 46.3. mp. alatt legyőzte le virgoncz ellenfelét Tihanyi Lászlót a D. T. K. E. tagját.

II. csop. Közép sulynak: Kirchhoffer Kálmán a D. T. K. E. tagja. Walkoverben.

III. nehéz sulynak csoportjának győztese Weisz Richard M. T. K. tagja, Magyarország ez évi birkózó bajnoka. II. Rudolfi Imre a D. T. E. K. tagja.

A döntőben így alakult a helyzet:

I. Weisz legyőzi Kirchhoffert 9 perc és 16 mp. alatt.

II. Kirchhoffer—Zakariast 10 perczig eredménytelen.

III. Zakariast küzdelem után, megszakítással 8 p 42 mp. alatt leteríti.

A verseny kiemelkedő pontjai gyanánt felemlitem a Weisz—Rudolfi és Weisz—Kirchhoffer között lefolyt mérkőzéseket. E mérkőzés elé tekintettek az egybegyűlt sportférfiak és sportbarátok a legnagyobb érdeklődéssel. Weisz birkózási technikájáról és hatalmas testi erejéről már jó eleve informálva voltak a debreczeniek s bár Rudolfi és Kirchhoffer alig egy hónapja tanulnak birkózni, mégis méltó ellenfeleket talált bennük Magyarország birkózó bajnoka. A legizgatóbb mérkőzés, a Weisz—Rudolfi viaskodás 11 p. 45 mp. tartott. Felváltva, hol egyik, hol másik támad. Weiszon bizonyos óvatosság volt észlelhető, mi nem is vált kárára. A végküzdelemben ugyancsak össze kellett minden erejét és ügyességét szedni, hogy Rudolfit két várra fektethesse.

A többi versenyzők is elég ügyességet és tanulást mutattak. A verseny végén úgy győzteseket, mint mestert, ki a debreczeniekkel oly hamar megkedveltette e nemes és testedző sportot s kinek érdeme e verseny létrehozása is, élénk óvációban részesítette a közönség. Dicséret illeti még Laszgallner Kálmánt a D. T. K. E. agilis elnökét is, ki mindent elkövetett a verseny sikeréért.

Az egybegyűlt közönség soraiban ott láttuk Domahidy Elemér főispánt (ki egyuttal a jury elnöke volt), Dobiecki Sándor orsz. gyűl. képviselőt, Vecsey Zoltánt, Laszgallner Kálmán máv. főfelügyelőt, a D. T. K. E. elnökét, Békessy Lászlót, Békessy Bélát, Lukács Istvánt, Ujfalussy Gábor honv. husz. főhadnagyokat, dr. Varga Lajost, dr. Békessy Gézást stb. stb.

Különfélék.

Diák-turistaság. A „Debreczeni Protestáns Lap“ legújabb számában egy vidéki lelkész megemlékezően arról a cikkről, melyet nemrég fenti tárgyban írtunk, a következő magyarázatot adja hozzá:

A gimnáziumi tanárok nem tudják el sem képzelni, hogy milyen nagy járvány most az egész országban a diákvándorlás. Nem valami nagy közlekedési góczponton lakom s mégis a nagy szünidőben alig mulik el nap, hogy hozzám egy-két, néha három diák is be ne állitana. Igazolja is diák mivoltát az intézet igazgatójától lelkiismeretesen kiállított bizonyítványával. Ne tessék félreérteni. Jó magyar vendégszerető ember vagyok s azt is szem előtt tartom, hogy az anyagi javakban nem igen bővelkedő szegény diáknak jól esik, ha segítik. Szívesen is láttam az utazó-diákokat eleinte, különösen visszagondolva azokra a régi jó időkre, a mikor még mint szupplikáns magam is bejártam egyes vidékeket. Azóta azonban nagyot haladt a világ, az újabb idők oda érelették a közvéleményt, hogy a szupplikációt, mint a mely a modern felfogással meg nem egyezik, el kellett törölni. Bár megjegyzem, hogy még most sem látom egészen indokoltnak, hogy miért ellenkezett a szupplikáció a modern felfogással, a mikor ha más alakban is, de ehhez hasonló segélygyűjtést akárhányszor és akárhol látunk. Hát a diákvándorláshoz mit szólnak ugyanazok, a kik a szupplikációt, mint magát tulélt intézményt eltörölték. Vajjon hát ez kiállja-e modern felfogással szemben a kritikát. Bizony, őszintén megvallom, hogy a kisebb számu kivételt dícsérettel említve, a legtöbb diáknál valóságos kóborlássá fajul a világlátás. Mindenki ismeri a diákőszinteséget, melynek csak kicsi biztatás kell, hogy önmagát leleplezze. Így mondták el az én diákvendégeim is őszintén, hogy milyen bámulatos vakmerőséggel indulnak neki a világnak. Volt olyan, a ki egész Erdély beutazására, 5—6 heti utra indult el 3—4 forint készpénzzel. A diákok legnagyobb része még dicsekvéssel emlegette ezt a nagy vakmerőséget. Hanem azért az utat mégis pompásan bevégezte mindenik, leszámítva azt a mellékkörülményt, hogy ezen idő alatt szegény papok és tanítók házáinál élőködtek, kiknek bizonyára nem kis kellemetlenséggel jár naponta átlag 1—2 diákot ellátni, a kik még hozzá, igen sok esetben oly ágról szakadt, szétrongyolt öltözetben jelentek meg, hogy akár melyik pap vagy tanító szégyenkezve mutathatta be diákjait az esetleg nála megforduló vendégeknek vagy látogatóknak, kik furcsa fogalmat szerezhettek maguknak a diákokról.

Teljesen egyetértünk a fenti cikk írójával. Épen azért követeltük a diák-turistaság szervezését, diákszallók nyitását, hogy a papokat s egyáltalán a magánosokat megóvjuk a diákvándorlás terheitől, a diákokat pedig a koldulás szégyenétől. A közoktatásügyi minisz-

ternek csak egy szavába kerül, hogy a kérdés meg legyen olíva. E—s.

A Torontál Athletikai Club országos kardvívó-versenye. A Torontáli Athletikai Club május 7-én és 8-án rendezi harmadik országos kardvívó versenyét Nagybecskereken. — A Magyar Athletikai Szövetség hozzájárulásával véglegesen kiadják a Torontáli vándordíjat. A győztes vívó arany emlék-pajzsot nyer, míg maga a vándordíj a győztes egyesületének válik tulajdonává. Ezenfelül a győztes még nagy aranyérmeket is nyer. — Hasonlóképp nagy aranyéremmel jutalmazták a minősítésben legjobban pontozott vívót. A másodiknak minősített, valamint a körvívás harmadik és negyedik helyezettje aranykeretes ezüst-érmeket; végül az egész első osztályba minősített vívók nagy ezüst-érmeket nyernek. — Miután azonban a verseny-feltételek szerint mindenki csak egy érmet nyerhet, előre láthatólag a negyedik mögé helyezettetteknek is juthat még magasabb rendű érme. — A második osztály körvívásának győztese nagy ezüst-érmeket nyer s bejut az első osztályuak körvívásába; a többi másodosztályba minősített vívó kis ezüst-érmeket kap. A versenybíró elnöke: dr. Vincze-hidy Ernő a T. A. C. elnöke. A verseny védnöke: gróf Karácsonyi Jenő v. b. t. t. elnöke: dr. Deilmanics Lajos, Torontál vármegye főispánja. A verseny nevezési határnapja május 4-én este 8 óra. — Tét 10 korona.

Czéllövészeti. A május 6-iki Szemere-verseny rendező bizottsága értesíti a verseny résztvevőket, hogy Szemere Miklós engedélye folytán már most gyakorolhatják magukat a pusztaszent-lőrinczi lövöldében. Az igazolványt a B. E. A. C. rendező-bizottsága állítja ki egyetemi helyiségében. A verseny-jury tagjai lesznek: gróf Széchenyi Béla koronaőr elnökle alatt, gróf Eszterházy Mihály v. b. t. t., a Balatonfüredi Yacht Club. elnöke, gróf Károlyi Lajos főrendiházi tag, herczeg Solms Braunfels Sándor cs. és kir. kamarás, a Badener Sützenverein elnöke, gróf Szápáry Pál főrendiházi tag, a Park Club elnöke, gróf Széchenyi Emil, dr. Thomas Edvard udvari tanácsos. A műszaki bizottság tagjai: Bolgár Ferencz orsz. képviselő elnökle alatt, Járítz András, a Budapesti Polgári Lövész Egyesület főlövész-mestere, Khose Ágoston, Libits Adolf udvari tanácsos, Molnár Dezső vezérkari őrnagy, Pogány Géza főhadnagy, Vándory József, az Országos Lövészegylet alelnöke. A rendező-bizottság elnöke dr. Klupathy Jenő egyetemi tanár, a B. E. A. C. alelnöke.

Tanácsadó tiszték számára a kardpárbaj kimenetelének biztosításáról. E czimen Bartunek József közös hadseregbeli főhadnagytól Esztergomban egy fölötté érdekes könyv jelent meg a közös hadsereg tisztikara számára német nyelven, melynek tartalma a civil világnak is nagyon hasznos és megszívlelendő tanácsokul szolgálhat. A könyv szerzője magyar ember, mi azon is meglátszik, hogy különösen a magyar sport-viszonyokat s a magyar vívói életet nagy részletességgel tárgyalja s

bátran kimondja, hogy a magyar elsőrangú kardvívó amatőr bajnokokat, melyet legnagyobb részt a Magyar Athletikai Club tagjai tusképességre erősebbeknek és jobbaknak tartja, úgy a legkiválóbb osztrák vívónál, mint a hadsereg legjobb bécs-ujhelyi amatőr vívóinál is. Ez a könyv lényegesen hozzá fog járulni a sportszerű vívás és a párbajvívás körüli kérdések tisztázásához, különösen azért, mert nem száraz tankönyv, de a vívás gyakorlati és tapasztalati világából mind olyas közérdekű dolgokat tárgyal, melyek eddig a sportirodalomban sehol se lettek megbeszélve. Tiszti körökben, de a magyar vívók s különösen a Magyar Athl. Club köreiből is a könyv óriási feltűnést keltett, a legelső vívómesterek a legnagyobb elismeréssel emlékeznek meg a könyvről.

Egy teljesen új dolgot is tárgyal a könyvecske t. i. a vívásban való önképzésről (mester nélkül), mely által az ember nemcsak agilis, erős és ellentállásra képes testet, továbbá gyors elhatározást, és hajlíthatatlan akaratot sajátíthat el, — de minden párbajnak nyugodtan nézhet elébe.

Nagy Béla dr. a „Nemzeti Sport“ szerkesztője, Magyarország kardvívó bajnoka, lapjában a könyvről a többek közt következőképen nyilatkozik:

„Bartunek József főhadnagy, a főváros előkelő vívókörében is jól ismert és kedvelt vívó, a közös hadsereg részére könyvet írt a kardvívásról „Ratgeber für der Offizier zur Sicherung des Erfolges im Zweikampfe mit dem Säbel“ czim alatt. A könyv nem csak a párbajvívásról szól, hanem egy nagy műveltségű és teljes vívói tudású szakember mondja el nézeteit a vívásról és az ezzel kapcsolatos kérdésekről. Nagy élvezettel olvastuk ezen rendszert alig követő, de mindig szellemes és gyakran eredeti fejtegetéseket stb. stb.“

A könyv Grill Károly udvari könyvkereskedésében jelent meg. Ára 3 korona. Minden nagyobb könyvkereskedésben is kapható.

Disztorna gróf Teleky Sándor tiszteletére. A Budapesti Torna-Club új elnöke, gróf Teleky Sándor tiszteletére április hó végén nagyszabású disztornát rendez. A disztorna programja a következő lesz: I. Szabadgyakorlatok (az aradi szöv. tornaünnepély gyakorlatai). II. Szertornázás: 1. csapat lovon ugródeszkával. 2. csapat magas korláton. 3. csapat bakon tornázik. III. Versenyek: 1. Nyújtóverseny. 2. Magasugrás. 3. Birkózás. IV. Tömeges tornázás a magas korláton. Disztorna után bankett lesz a Förster-féle vendéglőben, ahol gróf Teleky Sándor családját fogja bemutatni a B. T. C. tagjainak és a megjelenő hölgyeknek.

A B. E. A. C. disztornája. A Budapesti Egyetemi Athletikai Club márczius hó 24-én tartotta szokásos évi disztornáját a Tavaszmező-utcai főgimnáziumi tornateremben, mely ez alkalomra ünnepi diszt öltött. A tornaünnepet 39 izmos tornász felvonulása nyitotta meg, kik keresztezett ellenvonulással négyes sorokból álló oszlopot alakítva. Ujhelyi Sándor művezető vezetésével

ügyes testszabadgyakorlatokat végeztek. Mozgalmas képet mutatott a tornaterem, midőn a tornászok három csoportra oszolva, Margelits Ede dr., Széll Lajos dr. és Stockinger László vezetésével a lovon, magas korláton és bakon csapattornászást mutattak be. A hölgyközönség ijedtségére a korlátkarfa egy erősebb lendületnél — programmon kívül eltörött, de mi baj sem történt s egy másik korláton folytatták a tornászást. A disztorna következő pontját a magas nyújtón végzett fokozatos gyakorlatok képezték. Az ügyesen összeállított gyakorlatokat a club jobb tornásza kifogástalan kivitelben mutatták be. Különösen szép volt az az utolsó, szabad zászló, felső, alsó mérlegekből álló gyakorlat, melyet öt tornász egyszerre végzett. Legérdekesebb számot természetesen a versenyek képezték. A nyújtó s ló összetett versenyben első volt Dánés Béla, ki nyílt versenyeken is igen szépen fogja képviselni egylete színeit, második Ordódy Béla, harmadik Perhás Béla. A bak és függeszkedés összetett versenyben a Pörteleky László dr., Margelits Ede dr. s Ujhelyi Sándor tagokból álló versenybírószám elsőnek ítélte Széll Lajos dr.-t, második Dánér Béla, harmadik Szücs Antal volt. A disztornát — melynek minden egyes pontját az egybegyűlt diszes közönség nagy tetszéssel fogadta, — dr. Klupathy Jenő, a club alelnökének a tornászokhoz intézett buzdító beszéde fejezte be. E disztornával a B. E. A. C. lezárta tornasaisont s felhasználva a kedvező időjárást, lágy-mányosi sporttelepén üzi a szabadtéri testgyakorlás mindenféle nemét: athletikát, football, cricket, hockey, füleslabda, tennisz stb. játékot.

S.—V.

Kolozsvári hírek. Kolozsvárott hosszú ideig pangott a Sport élet, de most, alig hogy Kankovszky Vilmos a budapesti sporttársadalomnak odaszakadt tagját körükbe fogadták, egy csapásra lendületet vett lethargiába esett erdélyi sport. Számos kolozsvári hirt közöltünk újabban s most is jelenthetjük, hogy április végén vagy május elején disztornát és háziversenyt (tornával, athletikával és vívással) rendeznek. A Kolozsvári Athletikai Club tudatában van annak, hogy újabb felvirágzását nagyrészt a sport tapasztalatokban gazdag Kankovszky Vilmos köszönhetik s ezért Kankovszky Vilmost — br. Jósika elnök elnöklése alatt tartott legutóbbi ülésükön — ügyvezető alelnökké választották. Kankovszky hatalmas segítő társat nyert Gerentsér Lászlóban, a híres athlétában és neves vívómesterben, a ki most szintén belépett a K. A. C.-ba. A K. A. C.-tól ilyen kedvező auspicziumok között nagy dolgokat várhatunk.

S.—V.

Budai hírek. A Budapesti (budai) Torna-egylet jégpályáját alig egy hó leforgása alatt alakította át athletikai és játékpályává. A hol 3 hét előtt a telolvadt jég vize állott, ott márczius hó 20-án a tennis-játékot kitűnő groundokn kezdhették meg és a buzgó Kovács Nándor már vígan ugorja a gátakat.

A sok fáradtság után létrejött hölgy-torna-tanfolyam igen szép eredménnyel járt, mert ama bizonyos

jég megtörése után ime 28 hölgy járt el nagy buzgalommal a torna-órákra. Április végén befejeződik a tanfolyam, hogy ősszel, reméljük erősebb részvétellel újból megnyílják.

Egyébként az egyesület buzgón készülődik a május 18-iki nagy tornaünnepélyére, a melyre az összes előkészületek megtörténtek. Különösen érdekes és erős lesz az idei mintacsapat-verseny a Fadrusz „Toldijáért“, a mely vándordíj az elhunyt művész egyik legutolsó kiváló alkotása. — Nevezési határidő erre a versenyre április hó 12-ike.

Magyar Evezős Egyletek Országos Szövetsége legutóbb tartott igazgatósági ülésén választotta meg tisztikarát Megválasztattak alelnökké dr. Perger Ferencz és Mihálkovics Tivadar, pénztárossá Martin István, titkárrá Ábray Zoltán. Az igazgatóság megállapította a június 23-iki nyolcz evezős távverseny feltételeit. Ez a verseny egy héttel a budapesti nemzetközi nagy regatta után — a Dunának az újpesti öböl és a Margitsziget alsó csucsa közötti szakaszán (4000 méter távon) tartatik meg. Erélyes állást foglalt a szövetség a bécsi-regatta egyeslet azon határozata ellen, hogy Barry trainert Ausztria-Magyarország evezős egyleteinek szolgálatából kitiltotta, visszautasítással fenyegetvén a bécsi regattán azon egyletek jelentkezését, melyek Barryt szolgálatukba fogadják. A szövetség határozatában hangsúlyozta, hogy Magyarország külön szövetséggel és külön versenyszabályokkal bír és bárminemű tilalom vagy határozat Magyarország egyleteire nézve csak akkor érvényes, ha azt a Magyar-Szövetség hozta.

A Magyar Athletikai Club tisztikara. Imént tartotta a Magyar Athletikai Club választmánya alakuló ülését, mely alkalommal megválasztotta a club tisztikarát az 1904. évre. Titkáru újra Krepelka Béla választatott, pénztáros lett Krempels József, ellenőr Bíró János, háznagy Friedrich Nándor, jegyző Kauser F. Jakab bajnok és ifj. Richter Antal, ügyésznek dr. Dáni Vilmos, dr. Babes Titus, dr. Ledniczky Jenő, orvosok dr. Boros Ernő, dr. Bradách Emil, dr. Fialka Gusztáv

Szidanits Ferencz meghalt. A magyar testnevelés ügyét érzékeny veszteség érte, a mikor Szidanits Ferenczet, a II. ker. áll. főreáliskola tornatanárát ragadta el a halál az élők sorából. Folyó hó 28-án kísérték örök nyugalomra. Hatvan évet élt s egész életét a munka töltötte be, mert dolgozott nappal, mint tornatanár a testnevelés szolgálatában és virrasztott éjjel embertársai élete és vagyonbiztonsága fölött, mint önkéntes tűzoltó.

A magyar tornázás ügyét hivatásszerűen már a mult század ötvenes éveiben kezdte szolgálni, mint az akkori „Ofner gymnastische schule“ című torna-intézet segéd tanára, a melynek 1866-ban Buda város tanácsa által vezetőjévé neveztetett ki. Majd 1868-tól az akkor

alakult „Budai Torna Egylet“-nek, melynek alapításában szintén kivette oroszán részét, tizenkét éven át volt művezetője.

Az önkéntes tűzoltóknak pedig megalakulásuktól kezdve haláláig mindvégig hű munkatársa, majd tiszteltbeli alparancsnoka volt. E téren szerzett érdemeiül a legmagasabb elismerés az arany érdemkereszttel tüntette ki.

Legnagyobb öröme az volt, ha valamelyik tanítványa tornában vagy atletikai versenyen győzött. Maga is üzött minden testedző sportot. A kerékpározásnak, mint az Aquila Bicykli Club volt elnöke, mint szenvedélyes turázó hódolt. A rugólabda sportot Budán ő honosította meg intézete ifjúságával, a melyet ifjúsági mérkőzések rendezésére buzdított.

Sokan jöttek el utolsó útjára elkisérni. Ott volt a II. ker. áll. reáliskola tanári kara és ifjúsága; a budapesti önkéntes és gyári, valamint a hivatásos tűzoltók; a tornaegyesületek képviselői, volt tanítványai és barátai szép számmal.

„S—V.“

A budapesti polgári lövészegyesület közgyűlése. A budapesti polgári lövészegyesület a mult hó 27-én délután 5 órakor tartotta meg a rendes évi közgyűlését, amelyen dr. Darányi Ignác volt földművelésügyi miniszter is megjelent. Jaritz András főlövész-mester megnyitván az ülést, Szávay Gábor jegyző felolvasta a választmány jelentését, mely után az 1903 ik évi zárszámadás és mérlegre a közgyűlés a felmentvényt megadta. Az 1904. évi költségvetés előirányzatát a közgyűlés változatlanul elfogadta, a mely szerint lövődíjakra 3800 koronát, lövőszerekre és lövészeti kiadásokra 3.960 koronát, zene és vigalmakra 1.600 koronát szavaztak meg. Az előirányzat szerint az egyesületnek 23.290 korona kiadása lesz a 23.200 korona bevétellel szemben.

Nagy vitát provokált Ghimesy Béla indítványa, aki a célzó versenyeken kevésbé jó lövők részére is egy külön célzó táblán díjakat óhajt kitűzteni, egyszerűen mind a mesterlövőkre terheket kíván kiróni, hogy a kevésbé gyakorlott vagy rosszabb lövőknek is legalább chanceuk legyen a díj elnyerésére. A mester lövők közül többen felszóltak az indítvány ellen. amint dr. Darányi Ignác volt földművelésügyi miniszter módosításával, aki szintén résztvett a vitában, a következőképp fogadta el a közgyűlés: Utasítsa a közgyűlés a választmányt, hogy a díj- és versenylovásznél a díjkiosztás tekintetében oly szabályzatot alkosson, mely lehetővé teszi azt, hogy nem csak a gyakorlatban már kitűnőnek bizonyult célzó lövők, hanem kezdő lövők részére is hozzáférhetőbbé váljanak a díjak. Ghimesy indítványa után Száva Gábor indítványára került a sor, aki ifjúsági célzó lövő tanfolyam felállítását kívánta az egyesület költségén, oly módon, hogy az egyesület a székesfővárostól lövődíjak céljára kapott száz aranyat fordítsa e célra

vagy az ugyis nagy összeget kitevő czéllövő díjakból áldozzon 1—200 koronát. Dr. Áldassy Antal, Ráthonyi Zoltán, dr. Leszlényi Imre és többek felszólalása után elhatározta a közgyűlés, hogy az indítványt az anyagi rész miatt nem fogadja el, hanem a választmányhoz utasítja, hogy az eszmével foglalkozva tegyen jelentést, hogy lehetséges volna-e a tanfolyam létesítése.

Ezután a tisztikart választották meg. A választás eredménye a következő: főlövész-mester: Jaritz András; helyettes főlövész-mesterek: Eckermann Ede és Lakner János; lövész-mesterek: Arno'd Róbert, Gravats Tivadar, Habicht Károly, Hammersberg Géza, Jelenek Antal, Kormos Gyula, Mautner Károly, Pártos Gyula, Rosconi Károly, Wirth Károly; gazdák: Benedicty József és Szőcs András, pénztáros Szalay Győző: jogtanácsos: dr. Rácz Károly; ellenőr: Friedrich Károly; jegyzők: Lohr József és Halász Elemér.

Budapesten **cricketet játszanak.** Már több budapesti sport egyesület és magán társaság próbálkozott, hogy a cricket-játékot meghonosítsa Magyarországon. De kísérletük hiábavaló volt, mert magyar földön nem tudott gyökeret verni a cricket-játék, holott Angliában népszerűbb és előkelőbb sport a foatbálnál. — A kedvezőtlen auspiciumok ellenére a Budapesti Egyetemi Athletikai Club, kultiválni kezdte ezt a játékot. Az impulzust az adta meg, hogy nyolcz Budapesten tartózkodó sportsmann vállalkozott arra, hogy a B. E. A. C. tagjait beavatják a crikcet-játéknak nálunk még ismeretlen „tudományába“. Két hét előtt vették az első leczkét s mult vasárnap már nagy ambícióval dobálták, ütötték a bőrbe bujtatott falabdát. — Az angolok is angolhoz méltó sportszeretettel játszáknak nemzeti játékukat, a B. E. A. C. tagok is fiatalos tudnivágyással akarnak megismerkedni az „uj játékkal“; a B. E. A. C. hatalmas sport telepe is alkalmas e nagy területet kívánó játékokra — s így remélhetjük, hogy a kedvező viszonyok között a cricket végre meg fog honosodni Magyarországon is.

Az ifjúsági ezéllövészeti tanfolyam vizsgája. A Szemere Miklós által létesített ingyenes ifjúsági czéllövészeti tanfolyam véget ért. A két napig tartó vizsgálati czéllövészeten 340 hallgató vett részt, akik közül az első díjat Sebők Lajos nyerte meg. A délután folyamán Szemere Miklós, az ifjúság pártfogója is megjelent a szent-lőrinczi lövőházban, ahol az ifjúság nagy óváczióban részesítette. A verseny délután 5 órakor ért véget, amikor Pogány Géza honvedfőhadnagy, a tanfolyam vezetője kihirdette az eredményt, a mely a következő volt: 1. Sebők Lajos, 2. Klekner Sándor, 3. Dedinszky Elemér, 4. Csernyák Imre, 5. Schwarcz István, 6. Várady Jenő, 7. Schönberger Béla, 8. Nagy Géza, 9. Tóth Sándor, 10. Kaszap Pál. Az első hat értékes emléktárgyat nyert, amelyet Szemere Miklós ajándékozott és ő maga is osztott ki. A kiosztás után Csernyák Imre

joghallgató szép szavakban köszönetet mondott Szemere Miklósnak áldozatkészségeért és Pogány Géza főhadnagynak fáradozásáért.

A főváros legújabb verseny pályáján, a kőbányai régi kerékpárpálya helyén, szerényen folyik a munka. A football-pálya már készen van; a tornaterem a pályagondnok lakása, valamint az athlétikai versenyekre szánt hely elkészítésén még dolgoznak. A pálya a „Törekvés“ Sport Egylet tulajdona. A gyakorló-napokra már néhány fővárosi egyletünk jelentkezett, de előjegyezni még mindig lehet.

Budapesti közuti vaspálya-társaság.

Hirdetmény.

A „Budapesti közuti vaspálya-társaság“

XXXIX. rendes közgyűlése

folyó évi márczius hó 24-én délután 3¹² órakor, a társulat saját épületében Budapesten, V. ker., Lipót-körút 22. szám alatt fog megírtatni.

NAPIREND:

1. Határozat az igazgatóság évi jelentése tárgyában, előterjesztése az 1093. évi zárszámadásnak és mérlegnek és a felügyelő bizottság jelentésének s ezekre vonatkozó határozat; az osztalék megállapítása és határozat a felmentvény megadása és az alapszabályszerű tartalékalap tárgyában

2. Több részvényes indítványai.

- a társasági alapszabályok 15., 20., 27. és 40. §§-ainak módosítása, esetleg a 13. §. módosítása;
- a budapesti helyiérdekű vasutak, a Budapestvidéki villamos közuti vasut és a Budapest-ujpest-rákospalotai villamos közuti vasut részvénytársaságoknak a Budapesti közuti vaspálya társaságba való beolvasztása tárgyában.

3. A felügyelő-bizottság kiegészítése.

4. A választmány megválasztása.

Budapesten, 1904. márczius 7-én.

Az igazgatóság.

(Utánnnyomás nem díjaztatik).

Magyar Jelzálog-Hitelbank.

Hirdetmény.

A Magyar Jelzálog-Hitelbank t. cz. részvényesei az 1904. márczius hó 17-ik napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (V., Nádor-utca 7. sz. a.) tartandó

XXXV. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

ezenel tisztelettel meghívtnak.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1903. üzletéről.
2. Az 1903. évi mérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség hovaforrása iránt.
4. Választás a felügyelő-bizottságba.

A részvények letéhetők:

Budapesten: a bank főpénztáránál (V., Nádor-utca 7. sz. és a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Banknál.

Bécsben: az Union-Banknál.

Párisban: a „Société Générale pour favoriser le développement du Commerce et de l'Industrie en France” című banknál.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Meghívás

a Magyar leszámitoló- és pénzváltó-banknak
1904. márczius 10-én déli 11¹² órakor, saját helyiségében, (V., Dorottya-utcz 6.) tartandó

XXXIV. rendes közgyűlésére.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság jelentése az 1903-iki üzletéről.
2. Az 1903-iki évi számadás és mérleg előterjesztése és az igazgatóságnak a nyereség felosztására vonatkozó indítványa.
3. A felügyelő-bizottság jelentése az igazgatóság által előterjesztett évi számadás és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványok megvizsgálásáról.
4. Ezen tárgyak, nemkülönben az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére adandó felmentvény feletti határozat.
5. A felügyelő-bizottság megválasztása.

Budapest, 1900. márczius 6-án.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

ÓVÁS!

Tudomásunkra jutott, hogy idegen gyárból származó oly pneumaticok vannak forgalomban, melyekre **védjegy-hamisítás szándékával**

„Continental”

szó van bélyegezve.

Figyelmeztetjük t. vevőinket és a nagyközönséget, hogy a valódi

CONTINENTAL-PNEUMATIC

a gummiba préselt **sas** védjegyről ismerhető fel.

Egyszersmind kinyilatkoztatjuk, hogy feljelentéseket, melyek a védjegybitórlás felderítésére és megbüntetésére vezetnek, szívesen és busásan jutalmazunk.

Magyar ruggyantaárugyár részvénytársaság
Budapest.

Vivók körében

sensatiót kelt a gummiból készült, szabadalmazott

„Damascinus”-

kardmarkolat,

mely rugalmasságánál fogva nem nyomja a kez-
zet, elhárítja a kard csúszását, megóvja a kez-
tyüt a kopástól.

A cs. és kir. hadügyminiszterium 1522/1896. sz. rendeleté-
vel tanítási célokra ajánlotta.

== Bármely kardra könnyen ráerősíthető. ==

Legtöbb államban szabadalmazva.

Viszontelárusítók kerestetnek.

Magyar ruggyantaárugyár részvénytársaság
BUDAPEST.